

ΣΕΡ ΣΤΙΒ ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ

Άγκαθα Μίστερι

ΠΡΟΚΛΗΣΗ
ΣΤΟΝ ΥΠΕΡΣΙΒΗΡΙΚΟ

Εκείνο το πρωί στις αρχές Νοεμβρίου ο επίδοξος ντετέκτιβ Λάρι Μίστερι σηκώθηκε βιαστικά μόλις χτύπησε το ξυπνητήρι, καταβρόχθισε ένα τηγάνι γεμάτο αυγά στραπατσάδα και βάλθηκε αμέσως να εκσφενδονίζει έξω από την ντουλάπα τα χειμωνιάτικα ρούχα του. Παλιά παλτά, πουλόβερ από κασμίρ, χοντρά παντελόνια, κασκόλ πλεγμένα στο χέρι, μπότες με επένδυση και πολύχρωμες κάλτσες κατέληγαν εδώ κι εκεί στο δωμάτιο, σκεπάζοντας κάθε εκατοστό που είχε απομείνει ελεύθερο μέσα στο υπάρχον χάος.

Αν ήθελε να προλάβει την πτήση των εννέα και μισή, έπρεπε να χάσει στη βαλίτσα τα κατάλλη-

λα ρούχα για την αποστολή χωρίς να χάσει ούτε στιγμή. Ως συνήθως, ο Λάρι είχε τηρήσει την παράδοση της χαρακτηριστικής του αργοπορίας και τώρα τον έπνιγε το άγχος.

«Βοήθεια!... Πού έβαλα το σκουφί μου με επένδυση;» στρίγκλισε. «Δεν θέλω να παγώσουν τα αυτιά μου!»

Πηδούσε εδώ κι εκεί ανάμεσα στα ρούχα κι άρχισε να τα σκαλίζει με μανία. Από τις μπαλκονόπορτες στο ρετιρέ του, ο Πύργος του Μπιγκ Μπεν λαμποκοπούσε από την πάχνη σαν γιγάντιος κρύσταλλος. Τις τελευταίες μέρες το Λονδίνο είχε δεχτεί ένα πρωτόγνωρο κύμα ψύχους... Πόσο μάλλον οι θερμοκρασίες κάτω από το μηδέν που θα συναντούσε στη Ρωσία!

«Εντάξει, δεν χρειάζεται πανικός» μονολόγησε παίρνοντας μια βαθιά ανάσα. «Μπορώ να αγοράσω κάτι ζεστό στη Μόσχα... Πάω στοίχημα ότι θα έχουν άπειρα καπέλα ειδικά για το δριμύ κλίμα της στέπας».

Ανακουφισμένος με αυτή τη σκέψη, γέμισε γρήγορα τη βαλίτσα του με τα πρώτα πράγματα που

βρήκε μπροστά του, κάθισε πάνω της για να κλείσει και την έσυρε ως την είσοδο.

Εκείνη τη στιγμή έριξε ένα βλέμμα στο σαλόνι. Επικρατούσε και εκεί μια ακαταστασία που προκαλούσε ίλιγγο αλλά δεν έδωσε σημασία. Αντίθετα, σκέφτηκε, τι του έλειπε για να ταξιδέψει; Διαβατήριο, βίζα και άλλα έγγραφα για το τελωνείο; Ο φάκελος της αποστολής; Τα τεχνολογικά γκάτζετ που θα χρησιμοποιούσε στην έρευνα;

Το αγόρι έξυσε το τσουλούφι από τα μαύρα του μαλλιά, έπειτα έλεγξε για νιοστή φορά το πορτοφόλι, τα συρτάρια και το γραφείο. Μετά πέρασε από κόσκινο τους σκληρούς δίσκους και των επτά υπολογιστών του, μήπως είχε ξεχάσει κάποιο απαραίτητο αρχείο.

Αφού ολοκλήρωσε την έρευνά του, τέντωσε τα κοκαλιάρικα χέρια του κι έσκασε ένα αλαζονικό χαμόγελο.

Δεν είχε ξεχάσει τίποτα. Και, σε σύγκριση με τις συνήθειες αποστολές του, τούτη τη φορά είχε κι έναν άσο στο μανίκι του!

«Πρωτόκολλο 13» ψιθύρισε με εκστασιασμένο ύφος. «Σε λίγο θα ενεργοποιηθεί, δεν κρατιέμαι!»

Άγγιξε με τα δάχτυλα τη συσκευή από τιτάνιο που είχε κρεμάσει χιαστί από τον λαιμό του. Δεν την αποχωριζόταν ποτέ, γιατί, αν και έμοιαζε με ένα συνηθισμένο κινητό τηλέφωνο, εκείνο το μαραφέτι υψηλής τεχνολογίας, με κωδική ονομασία *EyeNet*, ήταν το βασικό εργαλείο που διέθεταν οι μαθητές της σχολής για ντετέκτιβ όπου φοιτούσε. Οι απίθανες λειτουργίες του περιλάμβαναν αναγνώριση προσώπου, ανάλυση DNA, εικόνες μέσω δορυφόρου και λεπτομερή αρχεία σχετικά

με τους μεγαλύτερους εγκληματίες που κυκλοφορούσαν ελεύθεροι.

«Εγκληματίες σαν τον διαβόητο Στρογκόφ!» είπε με ένα πονηρό χαμόγελο. Στρο-

γκόφ ήταν το όνομα του στόχου του. Ήταν ένας κλέφτης άπιαστος, δεξιοτέχνης στις μεταμφιέσεις, ικανός να στήσει τις πιο απίθανες ληστείες ξεγελώντας την αστυνομία. Αλλά είχε κάνει ένα μεγάλο λάθος: είχε προκαλέσει επίσημα την ίδια την *Eye International!*

Όλοι οι καλύτεροι εν ενεργεία πράκτορες είχαν ξαμοληθεί να πιάσουν τον Στρογκόφ ακολουθώντας τα ίχνη του. Και στο κυνηγητό συμμετείχε επίσης ο πιο πολλά υποσχόμενος μαθητής της σχολής, το λαγωνικό που είχε διακριθεί στην επίλυση των πιο σύνθετων γρίφων σε όλο τον κόσμο. Δηλαδή... η αφεντιά του!

Ο Λάρι εδώ και μέρες φαντασιωνόταν να συλλαμβάνει τον Στρογκόφ και να εξελίσσεται σε θρύλο. Τι μοναδική ευκαιρία να δείξει την αξία του!

«Τώρα είμαι έτοιμος» ανακοίνωσε. Τυλίχτηκε με το παλτό του και πήρε τη μεγάλη βαλίτσα σφυρίζοντας ένα ρεφρέν από ροκ τραγούδι. Το ρολόι του τοίχου έδειχνε 8:27, μπορούσε να ξεκινήσει με την ησυχία του.

Αλλά μόλις κατέβασε το πόμολο της πόρτας, το κουδούνι άρχισε να χτυπάει επίμονα. Ποιος μπορούσε να είναι; Τώρα βρήκαν κι αυτοί να τον ενοχλήσουν;

«Μα τα γένια της βασίλισσας!» αναφώνησε ο Λάρι με ένα χτύπημα στο μέτωπο. «Ξέχασα το ραντεβού με τον υδραυλικό!»

Ψέλλισε στο θυροτηλέφωνο ότι έπρεπε να φύγει και ότι θα γύριζε μετά από μία εβδομάδα. Δεν πήρε καμία απάντηση, αλλά μετά από λίγο μια διαπεραστική φωνή ακούστηκε πίσω από την πόρτα του σπιτιού του.

«Κύριε Μίστερι, η διαρροή νερού θα πλημμυρίσει ολόκληρο το διαμέρισμα» ήταν η απάντηση. «Πρέπει να αναλάβουμε δράση αμέσως».

Ο Λάρι άνοιξε διά-

πλατα την πόρτα και κοίταξε τον άντρα στο κατώφλι. Είχε πυκνό μουστάκι και φορούσε μία φαρδιά πορτοκαλί φόρμα. Στα χέρια του κρατούσε μια εργαλειοθήκη και έναν μακρύ καμπυλωτό σωλήνα.

«Είναι τόσο επείγον δηλαδή;» ρώτησε το αγόρι.

Ο άντρας έγνεψε ναι με το κεφάλι, απαθής.

«Και πόση ώρα θα σας πάρει;»

«Εξαρτάται από το πόσο σοβαρή είναι η ζημιά».

«Ελάτε τότε» υπέκυψε ο Λάρι. «Σας δίνω... εεε... πέντε λεπτά, είναι αρκετά;»

Ο υδραυλικός γέλασε κάτω από το πυκνό του μουστάκι και συνέχισε απτόητος την ακανόνιστη πορεία του ανάμεσα στο χαρτομάνι, τις θήκες σιντί και τα κόμικ. Όταν έφτασε στην κουζίνα, ακούμπησε τα εργαλεία του μπροστά στους χαλασμένους σωλήνες.

Για τα επόμενα είκοσι ατελείωτα λεπτά, καθώς ο υδραυλικός χτυπούσε με το σφυρί κι έκανε συγκολλήσεις, ο Λάρι έτρωγε τα νύχια του και πήγαινε πέρα δώθε στο σαλόνι. Από τότε που του ανέθεσαν την αποστολή στη Ρωσία, ήταν συνεχώς

άτυχος. Πρώτα χάλασε ο ηλεκτρικός πίνακας, έπειτα η εγκατάσταση της θέρμανσης και τώρα οι σωλήνες της κουζίνας.

«Ξέρετε κάτι, κύριε;» ρώτησε ο υδραυλικός προβάλλοντας από το πουθενά.

«Φυσικά και ξέρω» ξέσπασε ο Λάρι. «Πρέπει να φροντίζω το σπίτι, διαφορετικά θα καταρρεύσει».

Εκείνη η φράση είχε γίνει το βασανιστήριό του. Όχι μόνο την επαναλάμβανε διαρκώς η μητέρα του, αλλά και οι τεχνικοί που είχαν έρθει για εργασίες τις προηγούμενες μέρες τού είχαν επισημάνει ότι δεν μπορούσε να ζει μέσα σε εκείνη τη ζούγκλα.

«Λοιπόν, εγώ τελείωσα» είπε ο άντρας βγάζοντας τα γάντια εργασίας. «Είναι εκατό στερλίνες, κύριε».

Ο Λάρι έδωσε το ποσό ατάραχος και τον συνόδεψε στην πόρτα. Είχε μόνο μισή ώρα μέχρι το τσεκ ιν. Η ξαδέλφη του η Άγκαθα θα είχε σίγουρα φτάσει στο αεροδρόμιο του Χίθροου, μαζί με τον μπάτλερ κύριο Κεντ κι εκείνο τον μοχθηρό βρομόγατο, τον Γουάτσον. Πώς θα έφτανε στην ώρα του;

«Μα φυσικά... χρειάζομαι ένα ταξί!» σκέφτηκε μεγαλόφωνα. «Ελπίζω να το βρω παρκαρισμένο εδώ αποκάτω!»

Άρπαξε τις αποσκευές και όρμησε σαν κεραυνός στο πλατύσκαλο. Δυστυχώς, η ατυχία παραμόνευε κι εκεί: ο Λάρι πάτησε δυνατά πολλές φορές τα κουμπιά, αλλά κανένα από τα ασανσέρ του Μεγάρου Μπέικερ δεν έλεγε να ελευθερωθεί.

Ο νεαρός ντετέκτιβ, αποκαρδιωμένος, έριξε μια ματιά στις σκάλες υπηρεσίας. «Μόνο δεκαπέντε όροφοι είναι, μια χαρά θα τα καταφέρω» μουρμούρισε κατεβαίνοντας με κόπο τα πρώτα σκαλοπάτια.

Πού να φανταζόταν πόσα ακόμη προβλήματα θα συναντούσε στο ταξίδι του με τον Υπερσιβηρικό!

Άγκαθα Μίστερι

ΕΠΙΔΟΞΗ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ
ΓΥΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΕΞΙΟ
ΞΑΔΕΛΦΟ ΤΗΣ ΛΑΡΙ, ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΤΗΣ ΜΠΑΤΛΕΡ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΑΤΟ ΓΟΥΑΤΣΟΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΣΟΥΝ
ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ.

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΥΠΕΡΣΙΒΗΡΙΚΟ

Ο παγκοσμίου φήμης κλέφτης Στρογκόφ προκαλεί ανοιχτά την εταιρεία ντετέκτιβ *Eye International*, καθώς έχει αποφασίσει να ληστέψει έναν από τους πιο πλούσιους πελάτες της, που ταξιδεύει με τον Υπερσιβηρικό Σιδηρόδρομο.

Κάπως έτσι θα ξεκινήσει μία συναρπαστική έρευνα όπου η Άγκαθα και ο Λάρι Μίστερι, με τη βοήθεια του θείου Τζακ, θα ταξιδέψουν σε απόσταση αναπνοής από τον πιο πανούργο δράστη που συνάντησαν ποτέ!

www.minoas.gr

9 786180 225280
ISBN 978-618-02-2528-0

ΚΩΔ. 22490

Εικονογράφηση:
Stefano Turconi

